

İŞÇİ SINIFININ KAYITSIZ ŞARTSIZ SAVUNULMASI İÇİN BURJUVA MİLİTARİZMİNE HAYIR

Emperyalist bloklar dünya savaşına hazırlanmak için yeniden silahlanıyor.

Uluslararası işçi sınıfı buna ancak tek silahı olan sınıf mücadelesini kullanarak yanıt verebilir!

Dünyada yıllık askeri harcamalar 2,2 trilyon doları aştı. Rusya ve ABD arasındaki nükleer silah anlaşmaları çöküyor ve Almanya ve Japonya gibi güçler İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana ilk kez yeniden silahlanıyor, Ukrayna'daki savaş tüm Avrupa'yı içine alma tehdidi yaratıyor ve Güney Çin Denizi, büyük olasılıkla tüm insanlığı kapsayacak olan ABD-Çin savaşının bir öncülü için devasa bir askeri bölge haline geliyor.

Uluslararası burjuvazi, eskimiş milliyetçi bayraklarını yükseltiyor ve totaliterlik faşizm, sözde "komünizm", ırklar ve dinler arasındaki farklılıklar gibi aldatıcı öcülerini sallayarak işçileri birbirlerini katletmeye çağırıyor.

Bu aşağılık burjuva propagandasına karşı komünistler şu yanıtı veriyor: Hazırlanan bu yeni proleter katliamının tek bir nedeni var: egemen sınıf çıkarlarını ve sermayenin karını savunmak! Genelleştirilmiş bir savaş tüm cephelerde emperyalist olacaktır!

Artan ekonomik krize ve devletlerle işletmelerin artan borçluluğuna rağmen ve dünyanın dört bir yanındaki hükümetler askeri harcamaları artırırken, son üç yılda kapitalist ekonomi her türlü rahatsızlıkla kuşatıldı; bir yandan aşırı mal üretimi, diğer yandan kar oranının düşme eğilimi, yatırımın azalan karlılığı ve toplumsal olan üretim ile sadece birkaç kişinin tüketimi arasındaki büyüyen uçurumun neden olduğu kapitalist üretimi sürdürmenin imkansızlığı nedeniyle pazarlarda kıtlık yaşanıyor.

Ekonomik krizle boğuşan küresel kapitalizm çöküşe yaklaşıyor. Öyle tarihi bir krize sürükleniyor ki, sosyalizm ya da kapitalizm arasındaki eski antitez, sosyalizm ya da insanlığın yok oluşu arasındaki antiteze dönüşüyor.

Sermayenin son büyük ekonomik krizi, 1929'da Amerika Birleşik Devletleri'nde ortaya çıkan kriz, ancak İkinci Dünya Savaşı'nın yıkım ve katliamlarıyla çözülebildi. Bu küresel emperyalist katliam,

çoğu proleter olmak üzere 70 milyondan fazla insanın yok edilmesine ve tüm gezegende üretken kapasitenin neredeyse tamamen yok edilmesine yol açtı.

Savaşı izleyen otuz yıl kapitalizm için bir "altın çağ" oldu. Sovyetler Birliği ve Amerika Birleşik Devletleri'nden oluşan iki emperyalist blok savaşın ganimetlerini paylaşırken ve kendi nüfuz bölgelerindeki proletaryayı kontrol altında tutarken, birikim süreci savaşın tahrip ettiği altyapı ve şehirlerin yeniden inşası ivmesinden yararlandı.

Ayrıca çürümüş sömürge ve feodal rejimlere karşı bir dizi burjuva devrimi yaşandı ve kapitalizm başta Doğu ve Güney Asya, Hindistan ve Çin olmak üzere dünyanın her köşesine yayıldı. Kapitalist üretim sisteminin bu gezegensel genişlemesi, devasa karların birikmesine izin vermiş olsa da, işçi sınıfına refah getirmemiş, yalnızca sefaleti ve sömürüyü tüm dünyaya yaymıştır. Gerçekten de, dünyadaki 3.3 milyar ücretlinin çoğunluğu hala açlık maaşlarıyla, hiçbir ekonomik güvencesi olmadan, değersiz yaşam koşullarında çalışmaktadır.

Bununla birlikte, üretim araçlarının sürekli teknik gelişimi, sermayenin üretimdeki karlılığını çökertmekte ve onu finansal spekülasyona yönelik geçici ve kısır yatırımlara itmektedir.

Ancak devletlerin kamu borçlanması yoluyla krizi kontrol altına almak için aldığı her önlem sonunda sonuç vermez ve burjuvazi iflas etmemek için dünyayı tüm borçlarını silip süpüren askeri harekate iter.

Savaş için silah üretimi ve savaşın kendisi, burjuvazinin ekonomik sistemini boğan aşırı üretim krizinden çıkmasını tek yoludur.

Bu nedenle çeşitli devletler ve onların iktidar partileri, işçileri, üretim tarzını savunmak için dünyayı savaş, terör ve açlık uçurumuna sürüklemek zorunda kalan burjuva sınıfının intihar kaderine bağlamaya çalışmak için milliyetçiliği yaymaktadır.

Ancak insanlığı kapitalistlerin mühürlediği kaderden kurtaracak araca sahip olan uluslararası proletaryadır, dünyanın milyarlarca işçisidir. Bu araca SİNİF SAVAŞI deriz!

Son zamanlarda Avrupa'nın bazı ülkelerinde, Fransa'da, İngiltere'de, Almanya'da, Yunanistan'da kapsamlı grev hareketleri yaşandı. Amerika Birleşik Devletleri'nde de farklı kategorileri kapsayan kapsamlı grevlere tanık oluyoruz.

Bu mücadeleler takip edilmesi gereken örneklerdir.

Kapitalizm ücretli emeğin sömürüsüne dayalı bir ekonomik sistem olduğundan, ancak işçi sınıfının yaşam ve çalışma koşullarını savunmak için verdiği mücadeleler kapitalist rejime karşı koyabilir ve Üçüncü Dünya Savaşı'nı önlemek için hazırlanmaya başlayabilir. Emeğin sömürülmesine karşı verilen her mücadele, ulusal ekonomi adına yapılan fedakarlık çağrılarının her reddi, kapitalizme ve onun savaşına karşı verilen bir mücadeledir. İşçi sınıfını savunmak için verilen mücadele sermayeye zarar verir ve rezil burjuva siyasi rejimini zayıflatmanın ön koşuludur.

İşçi sınıfının mücadelelerini birleştirmek gereklidir. Bu amaçla, her ülkede sınıf sendikalarını yeniden kurmak, var oldukları yerlerde güçlendirmek, devlet ve patronlarla işbirliği yapan rejim sendikacılığına karşı çıkmak elzemdir. Yalnızca gerçek sendikalar proletaryanın ulusal ve uluslararası eylem birliği için mücadele edebilecektir.

Ancak bu şekilde tüm işçi sınıfını birleştiren talepleri mücadelenin gündemine sokmak mümkün olacaktır:

- ücretlerin savunulması ve artırılması, en az ücret alanlara daha fazla zam yapılması;
- vardiyaların, çalışma saatlerinin ve çalışma hayatının azaltılması
- işsizlere tam ücret verilmesi.

İşçi grevleri ve eylemleri ancak bu hedefler üzerinde zaman ve mekân olarak birleşebilir.

Bu, proletaryanın bir kez daha partisinin, Enternasyonal Komünist Partisi'nin önderliğinde ücretli emek rejiminin yıkılması için, komünist devrim için mücadeleye dönebilmesi için vazgeçilmez öncüdür!

Parti, insanlığın komünizme olan ihtiyacının, sınıf dayanışması bilincinin, devrimci Marksizm biliminin ve iki yüzyıllık görkemli işçi mücadelesi deneyimlerinin deposudur.

**Kahrolsun savaş!
Kahrolsun sermaye
rejimi!
Yaşasın Komünizm!**

**International Communist Party
international-communist-party.org**